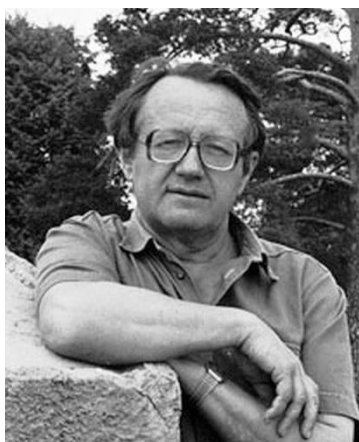

Здравствуйте, читатели литературного календаря.

Прежде всего, поздравляем вас с началом нового учебного года! Желаем успехов в освоении наук. И, конечно же, обращаем ваше внимание на юбилейные даты выдающихся литераторов.

3 сентября отметим 95 – летие со дня рождения белорусского писателя, публициста, общественного деятеля, профессора **Алеся Адамовича**.

Алесь Адамович - участник Великой Отечественной войны, в 15 лет ушёл в партизаны, рядовым бойцом сражался в отрядах Бобруйщины.

Алесь Адамович - автор известных книг о войне «Война под крышами», «Сыновья уходят в бой», «Хатынская повесть», «Я из огненной деревни» (в соавторстве с Янкой Брылем и Владимиром Колесником) и др. Также он является автором документальной «Блокадной книги» (в соавторстве с Даниилом Граниным). Все книги написаны суровой правдой войны, порой на грани эмоционального срыва. Их надо читать, чтобы знать истинную правду о фашистских

злодеяниях на нашей многострадальной земле.

Произведения Адамовича переведены более чем на 20 языков, многие из них удачно экранизированы.

17 верасня ў Дзень народнага адзінства адзначым 110-годовы юбілей з дня нараджэння Максіма Танка, Народнага пісьменніка БССР.

Яўген Іванавіч Скурко (а ў будучыні Максім Танк) нарадзіўся ў 1912 годзе ў вёсцы Пількоўшчына (Мінская вобласць) у звычайнай сялянскай сям'і. Паэт-лірык, паэт-рамантык.

Ave Maria

Звон кафедральны кліча на Ave.

З цесных завулкаў злева і справа

Гуртам манашкі ў чорным адзенні

Цягнуцца, быццам сумныя цені.

Тут і старыя, і маладыя, –

Ave Maria...

Я не звярнуў бы і ўвагі можа,

Ка не пабачыў між іх прыгожай

Стройнай манашкі, якая мае

Не больш, хіба, як семнаццаць маяў;

Чорныя вочы, бровы густыя, –

Ave Maria!

Нат пад жалобнай вопраткай чорнай

Ты адгадаеш: стан непакорны,

Ножкі, якімі б на карнавалах

І захапляла і чаравала,

Смуглыя рукі, грудзі тугія, –

Ave Maria!

Глядзіць набожна на крыж пятровы,

А я маюся на яе бровы:

Няўжо, красуня, ты не шкадуеш,

Што хараство і жыццё марнуеш?

Як танцавалі б ножкі такія, –
Ave Maria!

Цябе атрутаю апаілі,
Ружанцам рукі табе скруцілі.
Смялей парві ты яго, не бойся!
У полі недзе шуміць калоссе...
О, як бы жалі рукі такія, –
Ave Maria!

А потым хутка прыйшло б каханне,
Страчала б з мілым свой золак ранні.
А потым стала б ты гаспадыняй
І калыхала б сваю дзяціну!
О, як кармілі б грудзі такія, –
Ave Maria!

Не знаю, можа, мая малітва
Выйграць бы мне памагла гэту бітву,
Але пазвалі яе; манашка
Пайшла за ўсімі, ўздыхнуўшы цяжка,
Пад званы змрочныя і глухія, –
Ave Maria!

Дрэнна ставіўся да забыцця беларускай мовы, але ў жыцці размаўляў на той мове, на якой да яго звяртаўся суразмоўца.

Родная мова

З легендаў і казак былых пакаленняў,
З калосся цяжкаго жытоў і пшаніц,
З сузор'яў і сонечных цёплых праменняў,
З грымучага ззяння бурлівых крыніц.
З птушынага шчэбету, шуму дубровы,
І з гора, і з радасці, і з усяго
Таго, што лягло назаўсёды ў аснову
Святыні народа, бяссмерця яго, –
Ты выткана, дзіўная родная мова.

Няма на зямлі таго шчасця і гора,
Якога б ты нам перадаць не магла.
Няма такіх нетраў, глыбокага мора
І гор, праз якія б ты не правяла
Мяне на радзіму, туды, дзе сягоння
Стаіць акрываўлены вораг з пятлёй
Над спаленай хатай, над родным загонам,
Над будучыняй і песняй маёй –
Над тым, што было і што век будзе вольным.

Народ пранясе цябе, родная мова,
Святлом незгасальным у сэрцы сваім
Праз цемру і годы змаганняў суровых.
Калі ж ападзе і развеецца дым

І нівы васкросшыя закаласяцца, —
Ізноў прашуміш ты вясновым дажджом,
Ізноў зазвініш ты у кожнай у хаце,
Цымбалам дасі іх сарэбраны гром
І вусны расквеціш усмешкай дзіцяці.

Максімам Танкам напісана мноства выдатных вершаваных твораў, якія ўвайшлі ў розныя зборнікі. Чытайце Максіма Танка і атрымлівайце асалоду ад выдатнай роднай мовай!